

Hồi 31

Thợ May Thần Kỳ

Nhìn kỹ người này thì thấy y có thể là một thợ may, nhưng nhìn kỹ thêm chút nữa, lại có cảm giác y có thể là bất cứ người nào, mà không ai nghi ngờ cả. Mỗi nghề đều có loại người như kẻ này, ngoại hình tầm thường, ăn mặc phổ thông, có nụ cười lịch sự.

Y mỉm cười nói:

- Tay nghề của tiểu nhân rất khá, chung quanh đây trong vòng một trăm dặm, không có thợ may nào giỏi hơn tiểu nhân. Y phục của tiểu nhân sáng chế, đảm bảo kiểu mới lạ, mà cắt may rất vừa thân.

Thợ may giỏi thông thường ai cũng thích, nhưng người thợ may này thì ngoại lệ, tại đây không ai hoan nghinh y cả.

Đại Uyển miễn cưỡng nở nụ cười:

- Tôi cũng biết các hạ là thợ may giỏi, nhưng dù có giỏi cách mấy mà thiếu vải cũng không may áo được.

Áo mới may xong, thì Vô Thập Tam sẽ không để cho mọi người ăn mình trong đây, Đại Uyển hy vọng người thợ may này không may áo được, vì cô không nhìn thấy người này mang theo gấm lụa gì cả.

Thợ may đáp:

- Tiểu nhân có đem theo đủ cả, bảo đảm là hàng lụa thượng hạng, màu sắc đẹp, hoa văn mới, không chỗ chê được.

- Lụa để ở đâu?

- Đây này.

Không ai thấy hàng lụa y mang đến ở đâu, nhưng vừa quay mình một vòng, trong tay người thợ may bỗng có thêm hai xấp gấm lụa, một xấp là gấm đỏ có thêu hoa mẫu đơn bằng chỉ vàng. Mọi người đều chung hứng, không ai thấy rõ y lấy từ đâu ra các vật này. Người thợ may lại tiếp tục diễn trò ảo thuật, biến ra thêm một bọc đồ trang điểm gồm phấn son, hương liệu và nữ trang.

Thiết Chân Thiên thở dài:

- Chẳng ngờ chúng ta kinh nghiệm giang hồ mà cũng bị qua mặt, vì bằng hữu này thì ra là một cao nhân.

Người thợ may cười lắc đầu:

- Tiểu nhân chẳng phải cao nhân, chẳng cao chút nào, so ra thì đại nhân còn cao hơn, người cao lớn mặc đồ trông rất bắt mắt.

Y lại ngấm nhìn Thiết Chấn Thiên:

- Rất tiếc y phục của đại nhân không vừa lắm, lần sau có dịp nhất định đại nhân phải để tiểu nhân may cho đại nhân vài bộ.

- Ta nghe các hạ nói, hình như còn đem đến kiệu hoa nữa kia.

Người thợ may cười đáp:

- Đến đúng lúc, kiệu hoa sẽ xuất hiện. Tân nương tân lang đều không gấp, các vị cần gì sốt ruột?

Bốn chữ "tân nương tân lang" vừa thốt lên, mọi người đều biến sắc.

Họ quả đoán không sai, dã tâm của Vô Thập Tam thật không nhỏ, nếu y thật sự cưới được đại tiểu thư của Bích Ngọc Sơn Trang, chẳng những Bích Ngọc phu nhân sẽ tức chết được, mà Đại Uyển cũng sẽ tức đến đập đầu chết mất!

Thiết Chấn Thiên vụt hỏi Đại Uyển:

- Chúng ta có thể để cho hắn may y phục cho Tà cô nương chăng?

- Không thể được.

- Trên đời này có thợ may nào không may áo được chăng?

- Dường như chỉ có một loại, là thợ may chết!

Người thợ may này hình như vẫn chưa hiểu ý Đại Uyển và Thiết Chấn Thiên, vẫn cười nói:

- Tiểu nhân chẳng phải thợ may chết, mà là thợ may giỏi.

- Rất tiếc thợ may giỏi cũng có thể biến thành thợ may chết.

Thiết Chấn Thiên cười gằn, từ từ đưa tay ra. Thương thế của y sắp lành, thiết chương đưa ra, gân cốt toàn thân kêu rắc rắc.

Người thợ may kia có ngu cách mấy, giờ cũng hiểu ý Thiết Chấn Thiên. Y đột nhiên la lớn:

- Khoan đã, tiểu nhân còn có chuyện muốn nói.

- Ngươi nói đi.

- Chuyện này chỉ nói riêng với Mã Như Long mà thôi.

Thiết Chấn Thiên từng bước tiến lại gần:

- Mã Như Long không muốn nghe, ta biết y không muốn nghe.

Mã Như Long bỗng lên tiếng:

- Lần này huynh làm rồi, y cũng là người, có chuyện muốn nói với đệ, tại sao đệ không muốn nghe?

Mã Như Long dẫn người thợ may vào trong, không ai ngăn cản, cũng không ai phản đối, bởi Mã Như Long đã quyết định như thế. Người thợ may muốn nói gì với Mã Như Long? Tại sao chỉ nói với một mình y? Chẳng ai biết, cũng chẳng ai muốn biết. Mọi người tin tưởng Mã Như Long, cũng như tin chính họ. Không rõ niềm tin này bắt đầu có từ lúc nào, nhưng chỉ biết hiện giờ nó tồn tại.

Qua một thời gian khá lâu, Mã Như Long mới bước ra, chỉ một mình y.

Đại Uyển vội hỏi:

- Tên thợ may đâu?
- Đang ở trong may áo cho Tạ tiểu thư.
- Tại sao công tử lại để cho y tiếp tục may y phục?
- Bởi y là thợ may, được gửi đến may áo, thợ may chẳng phải chỉ mình y, không để y làm, thì thợ may khác sẽ đến.

Lời giải thích của Mã Như Long thật không thỏa mãn mọi người. Trong lúc này họ cần nhất là thời gian, cố tranh thủ thêm được phút nào, là thêm một chút cơ hội. Điều này Mã Như Long chắc chắn phải hiểu, nhưng tại sao y không ngăn cản người thợ may?

Bên ngoài tiệm tạp hóa, Vô Thập Tam bỗng nhiên cười lớn:

- Đã lâu lắm ta chưa từng bội phục kẻ khác, hôm nay phá lệ đối với các hạ.

Mã Như Long hỏi:

- Các hạ bội phục ta ư? Tại sao?
- Bởi vì ta biết những người này vốn là oan gia đối đầu với các hạ, nhưng bây giờ họ đều phục các hạ, có bí mật gì cũng chỉ nói cho mình các hạ nghe, dù có biết chuyện các hạ làm hơi ngu xuẩn nhưng không ai phản đối. Loại người như các hạ không nên ở chung với bọn chúng chờ chết.

- Vậy thì ta phải làm sao?

- Các hạ hãy ra đây gặp mặt ta, hai ta kết bạn.

Mã Như Long lập tức đáp:

- Được, ta ra đây.

Nói xong Mã Như Long bước ra ngoài tiệm. Không ai ngờ được y sẽ bước ra ngoài, chẳng lẽ y muốn kết bạn với gã điên thật sao? Chẳng lẽ y không biết có thể chết dưới tay gã hay sao?

Nhìn Mã Như Long mở cửa bước ra ngoài, mọi người cũng giựt mình, Thiết Chấn Thiên nhìn Đại Uyển, Đại Uyển nhìn Thiết Chấn Thiên. Họ không ngờ Mã Như Long đột nhiên như biến thành một con người khác.

- Có phải y điên rồi chẳng?

- Hình như chưa phải.

Hiểu rõ Mã Như Long nhất là Đại Uyển, mà lúc này cô cũng không chắc lắm.

- Y chẳng phải ngu muội, tại sao lại ra ngoài đây?

- Có trời mới biết.

Thiết Chấn Thiên bỗng lại hỏi:

- Cô thấy kẻ thợ may kia có chỗ quái dị chẳng?

- Vô cùng quái dị.

Bất kể ai từ tay không biến hóa ra hai xấp gấm lụa, đều không phải kẻ tầm thường.

- Ta nghe nói trên giang hồ có thuật nhiếp tâm, có thể mê hoặc và khống chế kẻ khác.

- Đúng là có thuật ấy.

- Cô nghĩ Mã Như Long có phải bị tên thợ may kia dùng nhiếp tâm thuật mê hoặc chẳng?

Có thể lắm, còn một giả thuyết nữa, là tên thợ may đã khống chế Tạ Ngọc Luân để uy bức Mã Như Long.

Vừa nghĩ đến điểm này, Thiết Chấn Thiên cùng Đại Uyển vội xông vào phòng trong.

Vừa vào đến nơi, họ kinh ngạc vô cùng, như vừa thấy ma quỷ. Họ không thể tin nổi những gì nhìn thấy trước mắt.